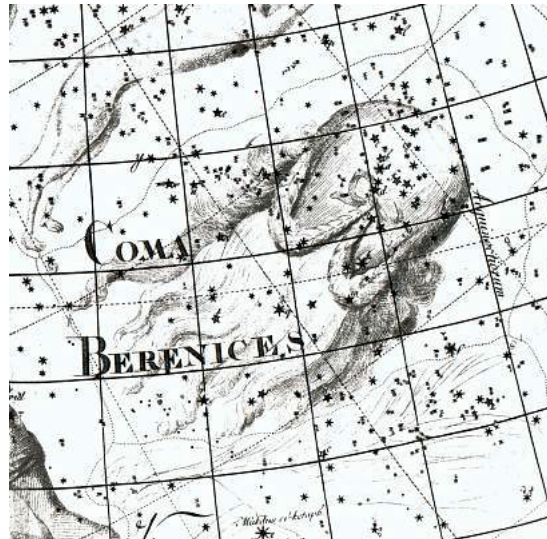

صورت فلکی گیسو

صورت فلکی گیسو از صور فلکی بهاری است. محدوده این صورت فلکی فاقد ستارگان پرفروغ و قابل ملاحظه است ولی این صورت فلکی از جهت وجود کهکشان های زیاد منطقه ی مناسبی محسوب می شود. وجود خوشه کهکشانی گیسو در این صورت فلکی سبب شده است که این منطقه محدوده ای قابل ملاحظه برای رصدگران عمق آسمان باشد.

برای رصد این صورت فلکی باید شبی بدون ماه و بدون غبار را انتخاب کرد چرا که پرنورترین ستاره این صورت فلکی از قدر پنجم می درخشد. در شرایط رصدی ایده آل ذکر شده می توان ۲۰ تا ۳۰ ستاره را در محدوده گیسو با چشم غیر مسلح مشاهده نمود. وجه تسمیه این صورت فلکی به دلیل شکل گیسو است که مجموعه ستاره های ذکر شده در آسمان می سازند. صورت فلکی گیسو از صور فلکی نیمکره شمالی آسمان است که در محدوده خود از شمال با صورت فلکی تازی ها از شرق با عوا و از جنوب با سنبله هم مرز است. صورت فلکی اسد نیز در غرب گیسو قرار دارد. خوشه کروی M ۵۳ از قدر هشتم از اجرام جذاب رصدی این صورت فلکی است. علاوه بر این کهکشان های مارپیچی ۶۳، ۸۵، ۸۸، ۹۸، ۹۹ و ۱۰۰ از فهرست مسیه جزء کانون های توجه در این صورت فلکی هستند. پرنور ترین ستاره محدوده صورت فلکی گیسو ستاره آلفا از صورت فلکی عوا یا سماک رامج است که با قدر صفر و رنگ نارنجی کاملاً مشخص است.